

Faşizme Karşı Birleşik **DİRENİŞ CEPHESİ**

1 TEMMUZ 1982 50 PFENNIG

Birlik ve mücadele yolunda ileri!

Tüm siyasal hakları gasbedilmiş, kendi kaderini tayinden yoksun, emperyalist sömürü ve baskı altındaki halklarımızı, holdinglerin, bankaların ve onların müttefiki toprak ağalarının çiftliği haline getirilmiş ülkemizi, Milli Güvenlik Konseyi adlı askeri-faşist cuntanın esaretinden kurtarmak ve demokratik halk iktidarını gerçekleştirmek için *Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi* kurulmuştur.

Bugün ülkemiz, halklarımızın rızası ve isteği dışında emperyalistlerin, bir avuç işbirlikçi sömürücünün ve onların NATO'cu generallerinin çizmesi altındadır. 12 Eylül 1980'de faşist katliam ve suikastlerin ardından iç barış bahanesiyle iktidara el koyan genareller kliği ülkemizi faşizmin en derin karanlıklarına sürüklemiştir. Yurdumuzun dört bir yanında halka karşı sistemli bir saldırı ve terör uygulanmaktadır. Demokratik haklar ve en temel özgürlükler yok edilmiş, en basit yaşam olanaklarımız elimizden alınmıştır. İnsanca yaşayabilmek, demokratik haklarımızı elde edebilmek, bu sınırsız sömürüye son verebilmek ancak baskı, zulüm ve teröre dayalı faşist rejimin yıkılmasıyla mümkündür.

Cunta vasıtasıyla ve emperyalizmin mali ve askeri kurum-

larının vesayetinde işbirlikçi tekeli sermaye bu kez iktidarı tümüyle tekeline almıştır. Ülkemizde hüküm süren devlet terörü ve zulüm büyük sermayenin artan sömürsünün ve varlığının temel dayanağını oluşturmaktadır. Ekonomik ve siyasal zulüm bu düzenin bir birinden ayrılmaz parçalarıdır. Tekelci sermayenin bunalımı ancak halka karşı azgın bir saldırganlıkla dindirilebilmekte ve onların Türkiye Kürdistanındaki tabanı toprak ağalığı ancak bu şekilde yaşatılabilmektedir. Ekonomik krizin bütün yükü çalışanların sırtına bindirilmekte, halk yığınları yaygın bir ekonomik ve sosyal yıkıma sürüklenmektedir. Tekelci sermaye karına kar katarken ekonomik kriz derinleşmekte, işsizlik çığ gibi büyümektedir. Siyasal ve ekonomik kriz ortamında düzen partileri daha kapatılmadan önce iflas etmişlerdi. Bugün faşist diktatörlük ancak zora dayanarak ayakta durabilmektedir. Devletin bütün siyasal ve hukuksal yapısı değiştirilerek halkın yasal muhalefeti dahi yasaklanmaktadır. İşçilerin, köylülerin ve tüm çalışanların tüm örgütleri dağıtılmış ilerici, devrimci siyasal örgütlere karşı azgın bir yoketme kampanyasına girişilmiştir.

Türkiye Kürdistanında gelişen ulusal demokratik uyanış, ulusal baskı sistemine ve Kürdistan-

Devamı 2. sayfada

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi Platformu

- Bu cephe, ortak çıkarları faşizmin yokedilmesinde somutlaşan işçilerin, köylülerin, memurların, aydınların, öğrencilerin, zanaatçıların ve tüm ezilenlerin cephesidir.
- Bu cephe, Türkiye'nin devrimci-demokratik güçleri ile Türkiye Kürdistan'ının ulusal kurtuluş güçlerinin, faşizme karşı mücadelenin temel güçlerinin ortak cephesidir.

3. SAYFADA

Güncel görevlerimiz

- Bugün halklarımızın acil talepleri için mücadelede, Generaller cuntasına karşı tüm ilericilerin güç ve eylem birliğini sağlamayı, halklarımıza karşı sorumluluğumuzun bir gereği olarak görüyor ve bunun, Birleşik Direniş Cephesi'ni yaratma çalışmamıza güç ve hız katacağına inanıyoruz.

8. SAYFADA

Birlik ve mücadele yolunda ileri!

daki işbirlikçilerine dayanılarak ezilmektedir. Yüzbinlerce yurtsever zindanlardadır. Faşist rejim halklarımıza karşı topyekün bir saldırı halindedir. Halkın muhalefetini dile getirmesi, hakkını araması kanla ateşle engellenmektedir. Bu koşullar altında halk için tek yol devrimdir. Faşist diktatörlüğün yıkılması ve demokratik halk iktidarının kurulmasıdır.

Apaçık bellidir ki halklarımız çetin bir mücadele ile karşı karşıyadır. Emperyalizmin askeri örgütü NATO ile faşist Genareller çetesi içindedir. Cunta'nın ekonomik politikasını IMF ve OECD gibi emperyalist finans kuruluşları belirlemekte ve desteklemektedirler. ABD'nin ülkemizdeki askeri varlığı hızla artmaktadır. Eğitimden yargıya kadar tüm devlet kurumları askerileştirilmekte, faşist çeteler köşe başlarına yerleştirilmektedir. Fabrikalara garnizonlar kurulmuştur. Ülkemiz kendi Ordusunun işgali altındadır. Poliste işkence ekipleri, jandarmada katliam birlikleri oluşturulmuştur. Tekellerin eline geçen basın ve TRT yalanlar yayarak bu düzene destek olmaktadır. Fakat halklarımıza karşı bu azgın savaş ilanına rağmen bugün direnme devam etmektedir. Bir yılı aşkın bir süredir hapisanelerde, işkence tezgahlarında, idam sehpalarında, dağlarda dinmeyen direnme tomurcukları, geleceğin büyük fırtınasının ilk habercisidir. En basit sendikal haktan, en temel insan hak ve özgürlüklerine kadar tüm insanca yaşam koşulları ancak faşist diktatörlüğü karşı direnme temelinde yükselcek emekçi yığınların mücadelesi ile sağlanabilir. Bu görevin üstesinden gelebilmek açıktır ki tüm

halk güçlerinin birlikteliğini gerektirmektedir. Artık bütün sorunların tek tek çözüm yolları tıkanmış, iktidar sorununda düğümlenmiştir. Bütün halk kesimleri faşist rejimin topyekün saldırısı altındadır. İşte bu tarihi dönemde Türkiye devrimci hareketinin ve Türkiye Kürdistanı ulusal kurtuluş hareketinin ayrı ayrı akımları tek bir nehir olup akmalıdır.

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi işte bu amaç etrafında halklarımızın siyasal örgütlerini bir araya getirmiştir. Bugün Devrimci Yol, PKK, 'Emekçi', SVP, TKEP, TKP-ML, Acilciler, Devrimci Savaş, 'İşçinin Sesi' örgütleri bu mücadele de birleşmişlerdir. Bunun ötesinde tüm demokratik ve devrimci örgütlerin birleştirilmesi yolunda çalışmalar devam etmektedir. Çabalarımızın başarıyla sonuçlanacağına ve Cepenin en geniş halk yığınlarında kök salacağına inanıyoruz. Hedefimiz halk demokrasisi ilkelerini şimdiden halk güçleri arasındaki ilişkilerde hayata geçirmektir. Geleceğin halk iktidarının tohumlarını içinde taşıyan birliktelik faşist diktatörlüğü altedecektir.

12 Eylül öncesinde devrimciler, faşist saldırganlığa karşı halk yığınlarının devrimci gücünü uyandırma görevini üstlenmişlerdi, oysa şimdi çok daha karmaşık görevle, askeri-faşist yönetimin baskıları altında yokedilmek istenen tüm devrimci, ilerici, yurtsever güçleri demokratik halk iktidarı uğruna mücadeleye seferber etme görevi ile karşı karşıyayız. Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi bu görevi hakkıyla başarıya ulaştırmanın tarihsel sorumluluğunu taşımaktadır.

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi,
Türkiye işçi sınıfını, köylü-

lerini ve tüm halk kesimlerini kendilerini iktisadi çöküntüye ve siyasi köleliğe uğratan askeri-faşist diktatörlüğe karşı tek kurtuluşları olan demokratik halk iktidarını kurmak için mücadeleye çağırıyor.

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi,

Türkiye Kürdistan'ının ulusal baskı altında tutulan, faşist rejim ve toprak ağalığı tarafından katliamlara uğratılan yoksul köylülerin ve tüm ezilenlerin ulusal gelişmelerini durduran her türlü insani değerini çiğneyen bu eli kanlı düzenden kurtulmak için Türkiye halkı ile omuz omuza savaşmaya bağımsız ve özgür temellerde Türkiye halkı ile birliğini oluşturmak için mücadeleye çağırıyor.

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephe'si,

Ortadoğunun mazlum halklarını, bölgemizde ABD emperyalizminin ileri karakolunu oluşturan, Siyonizmin ve bölge gericiliğinin işbirlikçisi, savaş kışkırtıcılığı yapan ve işgal emelleri güden faşist rejime karşı Türkiye halklarının mücadelesini desteklemeye çağırıyor.

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi,

Barıştan ve silahsızlanmadan yana tüm insanlığı, dünyamızı barut fıçısına çeviren emperyalizme ve onun Ortadoğu'daki maşası militarist ve faşist Ankara rejimine karşı halklarımızın mücadelesi ile dayanışmaya çağırıyor.

Hiç bir şey bağımsızlıktan ve özgürlükten daha değerli olamaz.

Zafer halklarımızın birleşik direniş mücadelesi ile sağlanacaktır.

Yaşasın Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi.

FKBDC Genel Komite
1 Haziran 1982

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi Platformu

● *Bu Cephe ortak çıkarları faşizmin yokedilmesinde somutlaşan işçilerin, köylülerin, memurların, aydınların, öğrencilerin, zanaatçıların ve tüm ezilenlerin cephesidir.*

● *Bu Cephe, Türkiye'nin devrimci-demokratik güçleri ile Türkiye Kürdistan'ının ulusal kurtuluş güçlerinin; faşizme karşı mücadelelerin temel güçlerinin ortak Cephesidir.*

12 Eylül askeri-faşist darbesiyle Türkiye yeni bir döneme girmiştir. Egemen sınıflar, içine düştükleri ekonomik ve siyasi bunalımı çözmeye, halkların yükselen direnişini ezmede yetersiz kalan tüm eski siyasi yapı ve kurumları bir yana atmışlardır. Şimdi devletin tahrip olmuş ve işlemez hale gelmiş kurumlarına yeni biçimler vererek egemenliklerini toplumun her kesiminde kolayca sürdürmek istiyorlar.

Bu, aynı zamanda, emperyalist sistemin çıkarları açısından, özellikle de ortadoğuda, dönemin değişen koşullarına uygun olarak Türkiye'nin üzerine düşen görevleri yerine getirmesi için zorunlu yapısal değişikliklerdir.

Tüm bunlar bizler açısından, yeni bir dönem ve yeni politik görevler anlamına gelmektedir. İlerici, devrimci, yurtsever güçler olarak bu yeni görevlerin üstesinden gelebilecek, dönemin koşullarına uygun anlayışlar, örgütlenmeler geliştirmek, kendi iç ilişkilerimizi bunun ışığında yeniden gözden geçirmek zorundayız. Devrimci bir program etrafında, siyasi iktidarı hedefleyen birliklerin yaratılması, bu yolda atmamız zorunlu ilk adımdır. Tüm çabalar anti-faşist güçlerin birleşik direniş cephesini yaratmaya hizmet etmelidir.

12 EYLÜL DARBESİ VE NEDENLERİ

12 Eylül faşist-askeri darbesi, emperyalizme bağımlı, yeni sömürgecilik ilişkilerinin ve ulusal baskı sisteminin bir ürünüdür. Tarihi olarak parçalanmış, çıkar çatışmaları yüzünden

birbirine düşmüş egemen sınıfların çelişkili ve zoraki ittifakından oluşan bu yapı, kriz içindedir. Özellikle 1950'lerden sonra emperyalizme bağımlı kapitalizmin hızla gelişmesi bu yapıyı içinden çıkılmaz derin bunalımlara sokmuştur. Gelişen ve güçlenen, giderek tekelci bir karakter kazanan burjuvazi, devleti ve toplumu, kendi çıkarları doğrultusunda biçim değişikliğine ve yeniden örgütlemeye zorlamıştır. Şiddet ve terör öğelerinin yaygınlaştırılması ve sistemin temel unsuru haline getirilmesi hedeflenmiştir. Devlet desteğinde sivil faşist bir hareketin örgütlenilerek devrimci güçlere saldırılması, devlet kurumlarının sürekli olarak faşistleştirilmesi, sıkı yönetim ilanlarıyla devrimci demokratik gelişmenin zorla bastırılması biçiminde izlenen bu politika, 12 Eylül darbesiyle zirvesine ulaşmıştır.

İşbirlikçi tekeli burjuvazinin, bağımlı kapitalizmin bunalımının tüm bedelini emekçi halk kitlelerine yükleme, ekonomiyi, toplumu ve devleti yeniden örgütleyip biçimlendirme çabaları sürecinde, bir yandan yaygın bir toplumsal muhalefet oluşmuş diğer yandan devrimci-demokratik güçler sınıflar mücadelesinde etkin bir güç olarak ortaya çıkmaya başlamışlardır. Emekçi sınıf ve tabakalarda düzene muhalefet eğilimleri güçlenmiş, özellikle artan faşist saldırılara karşı yurdun her tarafını geniş ve etkin direniş eylemleri kaplamıştır.

Türkiye Kürdistan'ında da kapitalizmin gelişmesi modern sınıf ve tabakaları ortaya çıkarmış, bu da toplumsal kurtuluşa sıkı sıkıya bağlı, ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselmesine yolaçmıştır.

Özellikle 12 Eylül öncesi yoğunlaşan ve hat safhaya ulaşan yaygın anti-faşist direniş eylemleri, Kürt ulusunun, ulusal baskı zincirini kırarak kendi kaderini tayin etme uğruna savaşı tüm zorluklara ve engellemelere rağmen egemen sınıfları tehdit eder boyutlara ulaştı. Gerek bu tehditin ortadan kaldırılması, gerekse tekeli burjuvazinin bunalımına çözüm olarak emperyalist kuruluşların dayattığı (Ve en somut ifadesini 24 Ocak kararlarında bulan) ekonomi - politikaları uygulayabilmek için emekçi halk kitlelerinin denetim altına alınması ve toplumda işbirlikçi tekeli burjuvazinin egemenliğinin pekiştirilip sürdürülmesi için generaller cuntasının faşist darbesinde kalıcı bir çözüm arandı.

Emperyalist sistemin Dünya çapında içine düştüğü bunalımının 1970'li yıllarda giderek derinleşmesi ve bunun Ortadoğu'ya şiddetli bir biçimde yansması Türkiye'deki gelişmelerle de çakışınca, emperyalizmin bölgedeki çıkarları açısından askeri-faşist bir yönetim en uygun çözüm oldu.

Şah diktatörlüğünün yıkılmasından sonra İran'da denetimi elinden kaptıran ve bölgedeki çıkarları bu nedenle büyük ölçüde tehlikeye giren ABD emperyalizmi ve NATO, bölgede kendi politikalarına doğrudan hizmet edecek bir ülkeye ihtiyaç duydular. Emperyalizmin çıkarları açısından, Türkiye'deki iç istikrarsızlığın sona erdirilip Ortadoğu'da istikrar sağlayan bir unsur haline gelmesi en uygun çözüm olarak görülüyordu. Bu açıdan Genareller Cuntası ABD emperyalizmi ve NATO için tek çözümdü. Bağımlı ülkelerde askeri diktatörlükler yerine burjuva demokrasilerini savunur

görünen bazı Avrupalı emperyalistler de, Türkiye'nin Ortadoğu'daki bu stratejik konumu nedeniyle darbeyi desteklediler. Ve şimdi, faşist generaller, emperyalist çıkarlara yönelen tehditlere karşı Türkiye'yi bir sıçrama tahtası olarak hazır tutuyorlar.

Devrimci, ilerici, yurtsever güçleri boğmada, onlara önemli darbeler vurmada başarılı olan Genareller, şimdi adım adım programlarını gerçekleştirmeye başladılar. Askeri faşist yönetim, devrimcilere, ilericilere, demokratlara ve genel olarak halkımıza karşı açılmış bir savaşın her alanda sürdürülmesi anlamına gelmektedir. Bu yönetim altında emekçi halklarımızın sömürülmesi ve ezilmesi artacak, Kürt halkına yönelik baskı ve katliam yoğunlaşarak sürecektir. Hiçbir ilerici, devrimci, demokrat bu uygulamalara karşı sessiz kalmaz. Halklarımıza karşı açılmış bu savaş kabul etmek ve mücadele için tüm alanlarda hazırlanmak zorundayız.

12 EYLÜL VE DEVRİMCİ - DEMOKRATİK GÜÇLER

12 Eylül öncesi devrimci, ulusal demokratik güçler, bir dizi hata ve eksiklik taşımaktaydılar. Ve bunu ağır kayıplarla ödediler. Faşist darbenin başarı kazanmasında birtakım objektif faktörlerin yanısıra, bu hata ve eksikliklerinde belli bir payı ve rolü olmuştur.

Son derece önemli tarihi gelişmelerin yaşandığı bir dönemde sol güçler olağanüstü bir dağınıklık ve bölünmüşlük içinde olumsuz bir tablo sergilemişlerdir. Bu bölünmüşlüğün iç çatışmalara kadar vardırılması halk yığınlarını ters biçimde etkilemiş, devrimci demokratik güçlerin ciddi bir iktidar alternatifi olmalarını engellemiştir.

Öte yandan 'sağ-sol terörizm', 'bölücülük' safsatlarıyla faşist saldırılarıyla onlara karşı direnen devrimciler aynı kefeye konulmaya çalışılmış, faşizme karşı mücadele sadece MHP ve yan kuruluşları olarak gösterilmek istenmiştir. Bu da halk yığınlarında devletin bağımsız olduğu imajının güçlenmesine yol açmıştır. Günde yirmiyi aşkın insanın ölümüne yolaçan azgın faşist saldırı ve terör, direnme eğiliminin yanısıra, korku ve panik havası yaymış, can ve mal güvenliğinin sağlanması önemli bir talep haline

gelmiştir. Devrimciler, gerek bu talebi, gerekse faşist saldırılar karşısında ortaya çıkan direnme eğilimlerini yeterince örgütleyememişler, saldırıların kimlerden kaynaklandığını, halka bütün açıklığıyla gösterebilecek bir eylem çizgisini tüm alanlarda gerçek anlamıyla uygulayamamışlardır.

Reformizmin ve sendika ağalarının oluşturduğu barikatlar nedeniyle işçi sınıfının anti-faşist mücadeleye aktif bir biçimde katılması sağlanamamıştır, bu da hareketlerin kitle tabanına oturmasında belli eksiklikler doğurmuştur.

Bu ve benzeri olumsuzluklara ek olarak, devrimci güçler, aralarındaki ilişkileri doğru bir anti-faşist birliğe hizmet edecek yönde geliştirememişlerdir. Halkların mücadelesinin birliği sağlanamamış, faşizme karşı devrimci bir direniş cephesi yaratılamamıştır.

Siyasi iktidarı hedefleyen sistemli bir program ve bunu gerçekleştirecek örgütlenmeler oluşturulamamıştır. Yakın geçmişte iktidar için ortak bir siyasal program etrafında devrimci - demokratik halk güçlerinin birleşik cephesini yaratamayan, bu nedenle son derece elverişli ulusal ve uluslararası şartlarda elde ettikleri tarihsel fırsatı değerlendiremeyen İran'lı ve Irak'lı devrimci ve ulusal demokratik güçlerin olumsuz deneylerinden dersler çıkarılamamıştır.

Öte yandan uluslararası planda sosyalist ve ulusal kurtuluşçu güçlerle zorunlu olan devrimin dış bağlantıları gerçekleştirilememiş, devrimci hareketler kendi dar sınırları içinde kapalı kalmışlardır. Özellikle Ortadoğu'da, emperyalizme karşı mücadele eden halklarla zorunlu olan dayanışmanın yerine getirilmesinde eksik kalmıştır.

Tüm bunlara, devrimci akımların ağırlıklı sivil faşist güçlere ve onların hakimiyet kurma çabalarına karşı bir mücadele zemininde gelişmeleri ve örgütlenmeleri de eklenince, 12 Eylül sonrası devlet terörü ile karşılaşan devrimcilerin ağır kayıplar vermeleri kaçınılmaz olmuştur. Fakat unutulmaması gereken bir gerçek vardır. Tüm hata ve eksikliklerine rağmen, 12 Eylül öncesi halkların direniş mücadelesi, küçümsenmeyecek boyutlara ulaşmış, oldukça önemli mevziler kazanmış, daha gelişmiş bir mücadelenin dayanması gereken temelleri yaratmıştır. Geleceğin devrimci mücadelesi

ancak yakın geçmişin tarihi öneme sahip tecrübe ve deneylerinin üstünde yükselebilirse başarıya ulaşacaktır.

ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEM VE ANTI-FAŞİST BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ

12 Eylül devrimci yurtsever halk güçleri açısından tümüyle yeni koşullar ve buna uygun yeni perspektifler ortaya çıkartmıştır. İçinde yaşadığımız bu dönemde, geçmişin gelecek için sıhhatli bir değerlendirmesini yapmak, olumsuzluklardan ders almak, halklarımızın direniş mücadelesini geldiği yerden daha üst ve güçlü biçimlerde yükseltmek zorundayız.

Faşist Generaller, bunalımdan kurtulamayan düzenlerin zorla sürdürmeye, süreç içinde buna demokrasi kılıfı geçirmeye çalışıyorlar. "Demokrasiyi yeniden kurmak", adına tekeli bir 'demokrasi' kurmak, süreç içinde sivil veya sivil-asker karması biçimlerde alabilecek bir devlet için sağlam temeller atmak istiyorlar. Toplumun tüm düzeylerinde tekelleşme olarak adlandırılacak bu politika faşizmin kurumlaşması ve sistemleştirilmesinden başka bir şey değildir. Burjuva demokrasisi anlamında bile demokrasi olmayacak olan bu yutturmacayı, halkı aldatma ve uyutmanın bir aracı olarak kullanıyorlar.

Halklarımızın hiçbir temel proplemine çözüm getirmeyen, bizlere zulüm ve işkenceden başka hiçbirşey vadetmeyen bu çözüme karşı çıkmak, faşizme karşı devrim alternatifini dikmek zorundayız. Bizlerin ihtiyaç, duyduğu ve uğruna savaş verilmesi gereken şey, demokrasili yutturmacalar değil, halkın kendi iktidarını. Devrimdir.

Bu nedenle içinde yaşadığımız dönem, eksikliklerimizi giderdiğimiz, devrim için gerekli hazırlıkları yaptığımız halk hareketinin yeni bir devrimci atılımın yaratılacağı güç biriktirme yılları olmalıdır. Faşizme karşı yürümenin temellerinin atıldığı bu yıllar asla mücadelenin bırakıldığı bir istirahat, ara evre, 'demokrasili' günlerin gelmesinden önceki geçici yıllar olarak görülemez. Önümüzde duran devrimi hazırlama ve örgütlenme görevleri hiçbir grubun tek başına altından kalkamayacağı kadar büyük ve zorludur. Devrim alternatifi sıhhatli temellerde

oluşturulacak cephesel birliklerle yaratılabilir. Görev, devrimi gerçekleştirecek birlikleri yaratmaktır. Faşizmi yenmenin ve halkların iktidar sorununu çözenin en kısa, en doğru biricik yolu direnme temelinde bir siyasal program etrafında anti-faşist *Birleşik Direniş Cephesi* yaratmaktır.

Bu Cephe, ortak çıkarları faşizmin yok edilmesinde somutlaşan işçilerin, köylülerin, memurların, aydınların, öğrencilerin, zanaatçıların, ve tüm ezilenlerin cephesi'dir.

Bu cephe Türkiye'nin devrimci-demokratik güçleri ile Türkiye Kürdistan'ının ulusal kurtuluş güçlerinin, faşizme karşı mücadelenin temel güçlerinin ortak cephesidir.

Bu güne kadar devrimci mücadelenin önüne bir engel olarak çıkan, düzen değişikliği ve devrim taleplerini burjuva sistemi içine hapseden reformizm, bir alternatif olarak sunulamaz. Halklarımızın özgürlük ve bağımsızlığa olan özlemleri, '*demokrasiye dönüş*', '*siyasi demokrasi*' gibi taleplerle boğulamaz.

Adımlarını faşist-askeri yönetimin kurumlaşmış sivil biçimlerine göre ayarlayan, bunu burjuva demokrasisi olarak göstermek isteyen tutuma karşı çıkılmalıdır. Öte yandan faşizme karşı direniş mücadelesini, halkların devrim talebini programsız, örgütsüz, güçlü direnme araçlarından yoksun bir biçimde, sadece bazı eylemler etrafında oluşturulacak basit güç birlikleriyle geçiştirmek isteyen anlayışlarda yeterli değildir. Halklarımızın kurtuluş iradelerini siyasi bir programa kavuşturamama anlayışı kabul edilemez.

Tüm bunların bilincinde olan bizler, geçmişte yer yer şiddete varan olumsuzluklara son vererek halk demokrasisi anlayışını şimdiden yerleştirmek için, faşizm karşısında halk güçlerinin dağınmışlığını ortadan kaldırmak için, tarihi devrimci sorumluluklarımızı yerine getirmek, faşist diktatörlüğü yıkıp halk iktidarını kurmak için, aşağıdaki temel hedefler etrafında biraraya gelmeyi bir görev biliyoruz. Bu, aynı zamanda, yıllardır halklarımızın kurtuluşu için çatışmalarda, idam sehpa-larında, işkencehanelerde, dağlarda hayatlarını feda eden, zindanlarda çürütülen onbinlerce devrimcinin, demokratın davasına sahip çıkmanında bir gereğidir.

TEMEL HEDEFLER

I. Askeri-faşist rejimi ve onun alabileceği çeşitli biçimleri devrimle yıkmak, sömürücü sınıfların egemenlik aracı ve baskı mekanizması olan mevcut devlet iktidarını tüm faşist kurumlarıyla birlikte lağvetmek.

II. Devrimci-demokratik bir halk iktidarı kurmak. Toplumsal hayatın her alanında ve her kesitinde halkın doğrudan yönetimini sağlamak ve bunu gerçekleştirecek araç ve kurumları yaratmak.

- Ülkenin, mevcut siyasal iktidarı yıkılması için mücadele eden bütün devrimci, yurtsever, ilerici güçleri temsil eden bir devrimci demokratik hükümet ve işçi sınıfının, köylüğünün, tüm emekçi halklarımızın temsilcilerinin oluşturduğu bir devrimci-demokratik halk meclisi tarafından yönetilmesini sağlamak.
- Halkın yerel iktidar organlarını kurarak bunları en geniş yetkilerle donatmak.
- İşçi, köylü, memur, öğretmen, esnaf gibi halk kesimlerinden oluşan Halk Komitelerini ve Köylü Komitelerini, kendilerini ilgilendiren bütün alanları kapsayacak şekilde en geniş yönetim yetkileri ile donatmak; böylece başta işçi komiteleri olmak üzere, çeşitli kademelerde oluşacak Halk Komitelerini ülke yönetiminin asli unsurlarından biri haline getirmek.
- Ülke yönetiminde rol oynayan bütün devlet kurumlarının yöneticilerinin halk tarafından seçilmesini, azledilmesini ve değiştirilmesini sağlamak.
- Halk İktidarının korunması görevini, mevcut Ordu'nun dağıtılarak çekirdekleri devrim mücadelesi sürecinde oluşan ve halkın silahlanmasına dayanan yeni bir savunma örgütlenmesine teslim etmek.
- Halk Komitelerinin temsilcilerinin halk jürisi olarak görev yapacağı, kamuya açık, kişileri yeni toplumu ve yeni yaşamın kuruluş çalışmalarına kazanmayı ve seferber etmeyi temel amaç edinen bir yargı düzeni kurmak

III. Ekonomik Önlemler

- Ülkedeki tüm yabancı tekellerin

egemenliğine derhal son vermek, bunların tüm mallarına karşılıksız olarak elkoymak. Emperyalist ülke ve kurumlara olan tüm borçları karşılıksız olarak iptal etmek.

- Bütün tekeli nitelikteki işletmeleri, bankaları, sigorta şirketlerini ve dış ticareti kamulaştırmak.
- Bütün maden işletme imtiyazlarını ve göl, akarsu, kıyıları gibi doğal kaynaklar üzerindeki kişisel mülkiyet ve imtiyazları karşılıksız olarak kaldırmak.
- Ülkedeki bütün büyük toprak mülkiyetine son vererek, toprak ağalarının ellerindeki toprakları topraksız köylülere dağıtıp, feodal sömürü ilişkilerini bütünüyle ortadan kaldırmak ve büyük kapitalist tarım işletmelerini kollektifileştirmek.
- Tefeciliği bütünüyle ortadan kaldırmak, halkın devlete ve bankalara olan tüm borçlarını iptal etmek.
- Tarım ve sanayideki küçük üreticileri desteklemek, kooperatifleşmeyi ve kollektifleştirmeyi teşvik etmek.
- Eski vergi sistemini kaldırmak, emekçileri koruyan daha adil bir vergi sistemi getirmek.

IV. Sosyal Önlemler

- Sosyal ve kültürel alanlarda, ortaçağ kalıntısı ve emperyalizmin hegemonyasının ürünü her türlü gerici tasfiye etmek, kadınların toplumsal hayatta yerlerini almalarını gerçekleştirmek, din ve inanç özgürlüğünü sağlamak, cinselliğin bir sömürü unsuru olmasını ortadan kaldırmak, bireysel çıkar, bencillik, istismar ve halkın siyasal pasiflik içinde tutulması gibi burjuva anlayışları etkisizleştirmek, vb. yeni bir devrimci-demokratik kültür ortamının oluşmasının koşullarını hazırlamak.
- Yurtdışındaki çalışanların haklarının korunması ve bunlar içinde yaşama ve çalışma imkanlarının hazırlanması.

V. Ulusların Kendi Kaderini Tayin Etme hakkını kabul etmek ve buna işlerlik kazandırmak.

- Kürt Ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını kabul etmek ve bu hakkın federasyon, bağımsız

GÜNCEL GÖREVLERİMİZ

8. sayfadan devam

kendilerine hiçbir koşul öne sürmeksizin, ülkeye biran önce geri dönmeleri sağlanmalıdır.

- İşçilerin, memurların, öğrencilerin, herkesin siyasal düşünce ve faaliyetleri nedeniyle soruşturma görmesi ve cezalandırılması uygulamalarına derhal son verilmeli; bu nedenle işten, meslekten, öğrencilikten çıkarılanlar derhal iş, görev ve okullarına geri alınmalı ve verilmiş olan her türlü cezalar iptal edilmelidir.

- Kürt ulusuna karşı uygulanan her türlü baskı, zulüm ve katliam uygulamasına derhal son verilmelidir.

- Kürt ulusu üzerindeki zoraki asimilasyona son verilmeli ulusal değerlerin (dil ve kültür vb.) serbestçe gelişmesi sağlanmalıdır.

- Ulusal azınlıklar üzerindeki şöven baskılar durdurulmalıdır.

- Düşünce ve ifade hakkı, toplantı ve gösteri düzenleme ve örgütlenme özgürlüğü derhal sağlanmalıdır.

- Basın, kültür ve sanat faaliyetleri üzerindeki her türlü sansür ve kısıtlamaya son verilmelidir.

- Sendikalara, derneklere, tüm kitle ve meslek örgütlerine getirilen bütün kısıtlamalar kaldırılmalıdır.

- Her türlü siyasal faaliyet herkes için derhal serbest bırakılmalı, genel ve yerel yönetimler; muhtarlıklar, il idare meclisleri, belediyeler, vb. için derhal özgür ve serbest seçimler düzenlenmelidir.

B. Halkımızın insanca yaşam hakkı ve düzeyi korunmalıdır.

- '24 Ocak Kararları' diye bilinen ve halkımızı hızlı bir yoksulaşmaya, koyu bir sefalet tutsak kılan sürdürülmekte olan ekonomi politikaya bütünüyle derhal son verilmelidir.

- İşçi ücretlerinde, memur maaşlarında, köylülerin gelirlerinde alım güçlerindeki düşüşü karşılayacak artışlar yapılmalı, ek

ödenekler getirilmeli, emeklilerin insanca yaşama koşulları sağlanmalıdır.

- Ücretlerin, maaşların, kırsal kesim emekçilerinin gelirlerinin dondurulmasına derhal son verilmeli, bu amaçla çıkarılmış her türlü yasa, kararname, iptal edilmeli, bu amaçla kurulmuş Y.H.K. gibi her türlü kurum kaldırılmalıdır.

- Tüm tutuklu sendikacılar derhal serbest bırakılmalı, sendikal hak ve özgürlüklere konulan sınırlamalar derhal kaldırılmalı, tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı tanınmalıdır. Tek tip devlet sendikacılığı dayatmasına son verilmelidir.

- Asgari ücret, her yıl, günün hayat pahalılığını karşılayacak biçimde yeniden tesbit edilmelidir.

- İşçilerin birikmiş toplu sözleşme farkları, birikmiş vergi farkları, kıdem tazminatı alacakları ve devletin küçük üreticilere olan borçlarının tamamı derhal ve bir defada ödenmelidir.

- Kırsal kesimde destekleme alımlarında izlenen düşük fiyat politikasına son verilip üreticinin emeğinin karşılığı verilmeli, küçük üreticinin yaranna bir fiyat-kredi- sübvansiyon politikası izlenmelidir. Kooperatifler üzerindeki baskılara son verilmelidir.

- Tüm çalışanlar sosyal güvence altına alınmalı, giderek yaygınlaşan işsizliğe karşı özel önlemler getirilmelidir.

- T.L.'nin sürekli devalüasyonuna derhal son verilmeli, tüketiciyi korumaya yönelik fiyat denetim sistemi getirilmeli, her türlü araçlar ortadan kaldırılmalıdır.

- Türkiye kürdistanının ekonomik ve toplumsal geriliğine son verecek bir ekonomik faaliyet ve sosyal politika anlayışına öncelik ve ağırlık tanınmalıdır.

C. Askeri faşist yönetimin kurumlaşmasına yönelik tüm karar

ve uygulamalara karşı çıkılmalıdır.

- Eğitimin ve öğretimin askerileştirilmesine son verilmeli, YÖK kaldırılmalıdır.

- Bütün halk kesimlerini ve tüm demokratik güçleri baskı altına alacak DGM, Olağan-Üstü Hal Yasası, vb. girişimlere karşı çıkılmalı, bu konuda çıkarılmış yasalar, oluşturulmuş kurumlar kaldırılmalıdır.

- Hazırlanmakta olan faşist Anayasa girişimlerine, Seçimler, Partiler yasasına karşı çıkılmalıdır. Demokratik bir Anayasa talebi ancak bu Faşist Genareller Cetesinin yıkılmasıyla gerçekleşebilir.

D. Türkiye topraklarının ve Silahlı Kuvvetlerinin ABD ve NATO çıkarları adına Ortadoğu halklarına ve komşularımıza karşı kullanılması girişimlerine karşı çıkılmalıdır.

- Savaş kışkırtıcılığına ve işgal eğilimlerine son verilmeli, Ortadoğu'da Siyonizm ve gerici Arap rejimleriyle ittifak girişimlerine karşı çıkılmalıdır.

- Türkiyenin uluslararası düzeyde tüm platformlarda Amerikan emperyalizminin güdümünde bir dış politika izlemesine son verilmelidir.

Halklarımızın bu acil taleplerinin Cunta ve egemen sınıflar tarafından bahşedilmesini beklemiyoruz, ama bunlar için tüm anti-faşist güçlerin ortak mücadele vermeleri ve dayanışma içinde olmaları gerektiğine inanıyoruz. Bu güncel görevler etrafında ortak bir mücadele verilmesi için; kendilerinin demokrasiden, özgürlükten, bağımsızlıktan ve halkımızdan yana olduğunu söyleyen tüm siyasal güçleri, herşeyden önce, bunun bir kanıtı olarak, Cunta'yı ve onun her türlü tasarrufunu meşru olarak görmemeye, Cunta ile asla uzlaşmamaya, Cuntayı ve onun her türlü yasaklamasını tanımamaya, bunları çignemeye, Cuntaya karşı mücadele etmeye ve Cunta'ya karşı direniş mücadelesi veren devrimcilerle dayanışma içine girmeye çağırıyoruz.

GÜNCEL GÖREVLERİMİZ

● *Bugün halklarımızın acil talepleri için mücadelede, Generaller Cuntasına karşı tüm ilericilerin güç ve eylem birliğini sağlamayı, halklarımıza karşı sorumluluğumuzun bir gereği olarak görüyor ve bunun, Birleşik Direniş Cephesi'ni yaratma çalışmalarımıza güç ve hız katacağına inanıyoruz.*

Bugün bir dizi güncel sorun ve görevle karşı karşıyayız. Ülkemiz üstüne kara ve kanlı bir kâbus gibi çöken faşist genareller ve onların cinayet timleri, insan avına çıkmakta, kardeşlerimizi dağlarda, işkencelerde, idam sehparlarında, hapishanelerde katletmektedirler. Kürdistanda, operasyon adı altında, köyler tarumar edilmekte, Kürt halkına karşı katliamlar düzenlemektedir. En temel insan hakları ayaklar altına alınmaktadır. Halkın ve halktan yana olan herkesin siyaset yapması yasaklanarak sadece uluslararası tekellerin ve bir avuç yerli tekelci sermaye grubunun yararına olan, aşırı - sömürüye dayalı bir ekonomi - politika zorla sürdürülmektedir. Bunun sonucu, her türlü siyasal ve ekonomik özgürlükleri gaspedilmiş emekçi sınıfların ücret, maaş ve gelirlerinin alım gücü hızla düşürülmekte, küçük ve orta işletmeler birbiri ardına iflasa sürüklenmekte, yatırımlar durur, üretim genel olarak gerilerken işsizlik toplumsal bir felâket halini almaktadır. Kısacası halklarımız hızlı bir yoksullaşmaya, koyu bir sefalete ve açlığa tutsak kılınmaktadır. Basın ve aydınlar zorla susturulmakta, gençlik sürekli sıkı bir denetim altında tutulmaktadır. Türkiye topraklarının Ortadoğu halklarına ve komşularımıza karşı, ABD Emperyalizminin ve NATO'nun sıçrama tahtası olarak kullanılması hazırlıkları yapılmaktadır. Genel olarak şövenizm körüklenerek, kitlelerin bilinci köreltilmekte, hedef şaşırtılmakta, burjuvazinin ilhakçı ve işgalci eğilimlerine meşruiyet

kazandırılmaya çalışılmakta ve bütün bunların sonucu, dış politikada halkımızın ve bölge halklarının zararlı çıkacağı maceracı girişimlere zemin hazırlanmaktadır. Bütün bunların dışında, hergün, faşist - askeri yönetimi kurumsallaştıran yeni yeni karar ve uygulamalar gündeme getirilmekte ve bunlar, halkımızla ve uluslararası demokratik kamuoyu ile alay edercesine 'demokrasinin yeniden kurulmasına yönelik adımlar' olarak sunulmaktadır. İşte bütün uygulama, karar ve gelişmelere karşı çıkmak, halk güçlerinin muhalefetini örgütlemek bugün tüm anti - faşistlerin görevidir. Çünkü bunlar, emekçi halklarımızın ve tüm devrimci, ilerici güçlerin çözüm bekleyen acil sorunlarıdır. Ve devrimciler, her zaman halkın çıkarlarının gerçek ve en önde gelen savunucularıdır.

Bizler önümüze koyduğumuz temel hedeflerin gerçekleştirilmesinin bugünün güncel sorunları uğruna verilecek mücadeleden geçtiğine inanıyoruz. Bugün halklarımızın acil talepleri için mücadelede, Genareller Cunta'sına karşı en genel anlamıyla tüm ilericilerin güç ve eylem birliğini ve dayanışmasını sağlamayı, halklarımıza karşı sorumluluğumuzun bir gereği olarak görüyor; ve bunun, Birleşik Direniş Cephesini yaratma çalışmalarımıza güç ve hız katacağına inanıyoruz. Bu nedenle, aşağıdaki acil talepler için mücadeleyi zorunlu ve kaçınılmaz gören tüm demokrat, ilerici güçleri çeşitli biçimlerde mü-

cadele ve dayanışmaya çağırıyoruz.

A. İnsan haklarına saygı ve temel siyasal özgürlükler ortamı derhal kurulmalıdır.

● Bütün idamlar durdurulmalı, idam cezası bütünüyle kaldırılmalıdır.

● Her türlü işkenceye son verilmelidir.

● Sıkıyönetim bütün yurtda derhal kaldırılmalıdır. «İç güvenlik önlemleri» adı altında sürdürülen devlet terörü uygulamalarına ('Operasyon' adı altındaki süreklilik avlarına, tutuklamalara vb.) derhal son verilmelidir.

● MİT, Kontr-Gerilla, 'Anti-terör timleri' ve her türlü işkence ve cinayet timleri dağıtılmalı, işkence ve cinayetlerin sorumluları cezalandırılmalıdır.

● Siyasi tutuklulara insanca yaşama koşulları sağlanmalıdır.

Siyasi olmayan tutukluları da kapsayan en geniş Genel Af çıkarılmalıdır.

● GBTM (Genel Bilgi Toplama Merkezi) ve bilgi bankası dağıtılmalı, tüm fişler sahiplerine verilmelidir.

● Her türlü toplumsal muhalefetli bastırmaya yönelik Özel Güvenlik Örgütü, Çevik Kuvvet ve benzeri kurumlar dağıtılmalıdır.

● Cunta'nın faşist baskıları nedeniyle ülkeyi terketmiş, siyasal nedenlerle vatandaşlıktan atılmış ve yabancı ülkelere sığınmış tüm siyasal mültecilerin.

Devamı 7. sayfada